

Chương 25: Đô phá hoại đêm nay muốn mất ngủ!

Bỏ lại một ánh mắt câu người cho Khúc Phàm, Tân Dật Vũ đón gió vén vén tóc, phong tình vạn chủng đi khỏi.

Phía sau, Hạ Noãn Tử không thể tin tưởng nhìn một màn này.

Khúc Phàm và Tân Dật Vũ đi cùng nhau khi nào? Cho dù Tân Dật Vũ đã rời đi, ánh mắt Khúc Phàm vẫn chưa thu lại.

Ánh mắt kia, Hạ Noãn Tử nhìn thấy lo sợ. Cô quá rõ ràng ánh mắt như vậy đại biểu cái gì, giống như trong bất tri bất giác, rất nhiều chuyện đều không bình thường.

Buổi tối, Tân Dật Vũ nằm ở trên giường, câu lấy chân nhẹ nhàng đong đưa. Tâm tình thật tốt lấy di động ra, gọi điện thoại cho Tân Cảnh Thừa.

Nhìn đến biểu hiện điện báo của cô, Tân Cảnh Thừa từ chối tiếp nghe.

Người phiên nào.

Hiện tại trong đầu hần đều là câu nói buổi sáng cô chưa nói xong, còn có gian phòng của cô loạn thành ổ chó! Nhưng mà, dù sao đây cũng là em gái của hần trên danh nghĩa, chỉ có thể lạnh mặt tiếp.

“Anh.” Cô gái giọng ngọt ngào trong trẻo.

“Chuyện gì.”

“Là thế này, em có bộ quần áo để ở trên giường, ngày mai anh có thể đưa lại đây giúp em không.”

Rẹt.....

Bút trong tay Tân Cảnh Thừa đem sách vở kéo ra một đường thật dài.

Cô còn có mặt mũi nhắc tới phòng! Trên giường có thể có quần áo gì, còn không phải là một bộ nội y!

Nghĩ đến cảnh tượng kia, mặt hấn lại lân nữa đen như đáy nồi, lỗ tai lại đỏ hết. Đột nhiên cảm thấy có chút khô nóng, cảm lấy điều khiển từ xa chỉnh nhiệt độ thấp một chút.

“Tiếng gì vậy?” Tân Dật Vũ cười hỏi.

Xem biểu hiện này, hẳn là từng vào phòng cô. Chẳng qua, người đàn ông này vào phòng cô làm cái gì.

“Thiếu quần áo thì đi mua, đưa cái gì đưa.”

Xem hấn đường đường đại tổng giám đốc Tân thị là chạy chân sao, đưa nội y cho cô!

Cảm thấy đường cắt trên sách vở không quá thuận mắt, hấn lại gạch thêm một đường, gạch đường chéo, cuối cùng thoải mái. Lúc này mới vừa lòng đóng lại sách vở.

Tân Dật Vũ trở mình, ghé vào trên giường lắc cẳng chân, “Không có tiên.....”

Vừa mới nói xong, di động liên truyền đến nhắc nhở nạp tài khoản, cô click mở nhìn, nhướn mày.

Thật hào phóng a, xem ra anh trai là người giàu có, dúi vàng này phải ôm chặt.

“Cám ơn anh, anh.”

“Không có việc gì đi ngủ sớm một chút.”

“Vâng, anh cũng đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon.”

Tân Cảnh Thừa nhẹ nhàng thở ra, không biết vì sao, hiện tại nói điện thoại với cô đều có chút hoảng hốt.

“Ngủ.....” Ngon.

“Đúng rồi anh, hôm nay giáo viên nói với em, ngày mai..... Thôi, không có gì, ngủ ngon.”

Đô..... Đô..... Đô.....

Tân Cảnh Thừa, “.....”

Đô phá hoại, đêm nay muốn mất ngủ!

Hắn trôi qua không vui, Tân Dật Vũ liên vui vẻ, ngủ cũng đặc biệt ngon.

Buổi chiều ngày hôm sau không có tiết học, đi tìm cậu ấm nhà giàu chơi một chút.

Ban đầu lưu lại chút ấn tượng tốt, có thể khiến cho Tư Dục Dương đối với cô hứng thú, nhưng hứng thú như vậy cũng sẽ không lâu dài, cô cần xuất hiện một lần nữa ở trước thời hạn.

Vừa lúc hôm nay có thời gian.

Hỏi thăm một chút vị trí Tư Dục Dương, Tân tiểu thư lại lần nữa thay bộ váy dài màu trắng trong sáng, thanh thoi thông thả đi lang thang.

Về phân chế tạo cơ hội tiếp xúc như thế nào, điểm này cô không cần suy nghĩ. Đã thành công khiến cho Tư Dục Dương chú ý, đối phương tự nhiên sẽ nghĩ cách tiếp cận cô.

Có câu nói chính là, ai chủ động trước, người đó sẽ thua. Ở trong trò chơi tình cảm, cô vĩnh viễn đều là người thắng.

Cho nên cô chỉ cần sắm tốt vai một đóa hoa trắng nhỏ trong sáng chờ con cá cắn câu là được.

Nhưng mà, làm cô không nghĩ tới chính là, phương thức Tư Dục Dương đến gần lại kinh tâm động phách như thế.